

sværkeligt i Krigstid. Den Taktik, som er bleven en nødvendig Følge af Vaabentechnikens store Udvikling i den nyeste Tid, stiller saadanne Fordringer, til Føringen, at Kammerne i vor Hær ikke kunne slaa til, selv om det Supplement af værnepligtige Befalingsmænd, som Hærloven anviser, var tilstede. Da nu ovenikjøbet Erfaringen har vist, at dette Supplement kun høist usfuldstændig kommer frem, bliver det dobbelt nødvendigt at sikre sig en forsvarlig Føring ved at forøge Antallet af faste Befalingsmænd. Denne Forøgelse er navnlig nødvendig ved Artilleriet, Rytteriet og Fodfolkets Reserverbatailloner. Man har til den Ende foreslaaet, at alle Batailloner, Eskadroner og Batterier, der have Mandskab af Linien, blive ens organiserede. Ved Fodfolket har man dog samtidig med, at man har foreslaaet en Regimentsinddeling for at lette Føringen i Krigstid og for at give større Fasthed og Enhed i Uddannelsen og Administrationen, beholdt Noget af den nuværende Ordning, idet den 3die Bataillon ved hvert Regiment foreslaas udfyldt med de ældre Aargange af Liniemandskabet; Rekrutuddannelsen sker kun ved den 1ste og 2den Bataillon i Regimentet, hvilke Batailloner da udfyldes med de yngre Aargange.

Den Ulempe, der er forbunden med den nuværende Ordning af Reserverbataillonerne, at en Del af de ved dem ansatte Befalingsmænd ingen Bestjæftigelse have den største Del af Aaret, vil formentlig forsvinde, naar Bataillonen er indordnet i Regimentet, idet Befalingsmændene da kunne deltage med Liniebataillonerens Befalingsmænd i den almindelige Tjeneste, navnlig i Uddannelsen af Sekondlieutenanter og Underbefalingspersonale samt af Mandskabet saavel det med lang som det med kort Uddannelsesetid. Man undgaaer den Vanskelighed med Ordningen af Tjenestoomgangen, som opstaar af et ulige Antal Liniebatailloner i Regimenterne, hvilken Vanskelighed endog har ledet til, at man i et tidligere Forslag har opstillet Regimenter paa 4 Batailloner. Ved en Ordning, som den her foreslaaede, opnaas endvidere den Fordel, at man ved en Mobilisering, hvor man kun vil sætte en Del af Styrken paa Venene, kan undgaa at indkalde det ældre Mandskab af Linien, idet man kun mobiliserer 2 Batailloner ved Regimentet.

Skjøndt man saaledes, bortset fra Kammerens Forstærkning, har beholdt en Del af Fodfolkets nuværende Ordning, har man dog anset det for rigtigt ikke at anvende Navnet „Reserverbataillon“, da det har en uheldig Klang i Afdelingerne og let leder til Misforstaaelse med Hensyn til disse Batailloners Anvendelse.

Ved Rytteriet har man foreslaaet Eskadronerne fordelte til 4 Regimenter; man faar derved Regimenter af en mere passende Størrelse end de nuværende, og som mere

svare til de Rytterregimenter, som anvendes andesteds. Man har beholdt en Dominanteskadron, som dannes af et vist Antal dertil egnede Befalingsmænd og Menige, som afgives af Regimenterne, efterat den første Uddannelse der er endt. Eskadronen har dog til lige et mindre Antal faste Befalingsmænd.

Ved Artilleriet ere de 12 Liniebatterier fordelte til 4 Regimenter paa 3 Batterier hvert; Fredsinddelingen kommer da til at svare til Inddelingen under Krigsforhold, idet 3 Batterier eller 24 Kanoner er den Artilleristyrke, som maa anses passende til at være under een Mandts Ledelse enten som Divisionsartilleri eller som Dele af et Korpsartilleri.

Ved Fæstningsartilleriet har man ligesom ved Fodfolket foreslaaet Bataillonerne samlede i et Regiment.

Hvad i Øvrigt Artilleriet angaar, da har det længe fra alle Sider været indrømmet, at den Ordning, der blev denne Vaabenart til Del ved Hærloven af 1867, var meget utilfredsstillende. For Feltartilleriets Vedkommende maa 4 Kanoner pr. 1000 Mand Fodfolk og Rytteri siges at være det omtrentlige Forholdstal, som den nyere Tid synes at slaa fast, og som egentlig burde forøges under særegne Forhold, hvor en Hær fortrinnsvis er henvisst til Defensiven, og hvor Organisationen af de andre Vaaben og navnlig af Fodfolket er temmelig svag. Tydskland har 102 Kanoner til et Armekorps paa 25 Batailloner med tilhørende Rytteri; Frankrig har 114 Kanoner til et Armekorps af omtrent samme Størrelse; naar man derfor her fastsætter 96 Kanoner eller 12 Batterier til 31 Batailloner og 16 Eskadroner, har man endnu holdt sig til et Minimum. Efter den nuværende Hæror- dning have vi ogsaa 12 Batterier, men af disse kunne kun de 9 paaregnes ved en Krigs Begyndelse, da de 3 Reserverbatterier paa Grund af usfuldstændige Kammer og Mangel paa Heste kun i utilstrækkelig Grad kunne gøre Fyldest strax ved Begyndelsen af en Krig. Blive Reserverbatterierne organiserede med samme Kammer og Hesteforskyning som Liniebatterierne, faas 12 Batterier, som strax kunne mobiliseres.

I de i de senere Aar fremsatte Forslag har der foruden de 12 Liniebatterier været opført 4 Reserverbatterier samt 4 Regimentsparker. Man har troet ved dette Forslag at kunne se bort fra de 4 Reserverbatterier og at indskrænke Kammerne til Parkerne, ikke saa meget, fordi det tidligere Foreslaaede i og for sig kan siges at være gaaet ud over, hvad der er nødvendigt, som fordi den Udvikling, Artilleriet, selv med de meget begrænsede Fordringer, vil faa, vil blive saa stor, at Vaabnets Omordning kun kan ske succesfult i Løbet af en længere Aarrække, 10—15 Aar; naar man derfor først har faaet det Allernødvendigste, vil der altid blive Tid